

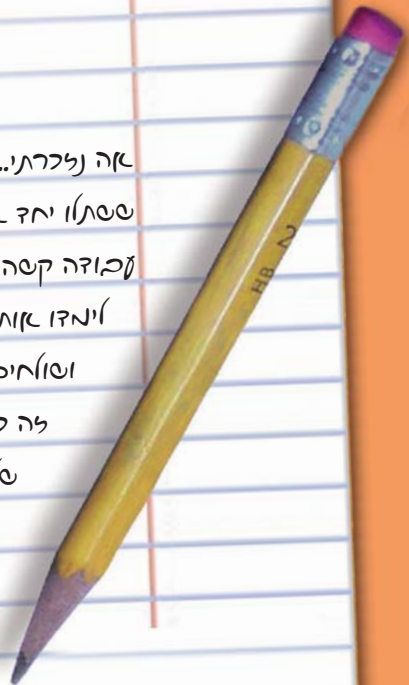
טאיר טאום!

עבר חודש מאז שנפרדנו ואני כבר מתעקש. מתעקש אכילה, אכילת הספר ואלסוניה. מתעקש אטוק ואלרכל המסחרי. הלא כאן נחמט אחר. אנחנו זריים כמוטב, לא הבתיים הם וילוח ואין בלאו בתיים על קומות. לא מטפחה זרה כשטח טאה, וליד הבית יש אה חממות. בבית הכנסת מתפאליים בלא מיני צרות. ליה היה נחמט מוזר כשעם הראטוניה. אים החלן תימני, מתפאליים בנוסח תימני, אים הוא מרוקאי, כמו מרוקאיים, אים הוא אטכני, כמו האטכנייים. נחמט קטה אהסתדר כסידור ככה.

חולף מזה יש אנו סניף בני-עקיבא. אנחנו לא לא כק הרבה יודים אכא בלא זאת ליה נחמט כיל. נהה שעוד נחמט אחר, ליה המרחביים. מטכיים אמוטב אין לאום, רק דיונות טא חול. אנחנו הולכים אטם ומסתאליים, מחויקים על תריסיים, והטכוע היה אנו פיינט בלא בין השייחים. היה נחמט מזניב. מלא מקום כאן אכסטר אראות את היים, והיודים נוסעים אזיו אכד כטרמפיים. כואם נוסעים אחול. מלא טאמדי אטמות... אני מרזיש לא הלמן כאילו החובט הזדול, זומריים את בית ספר והולכים אים. אמתא נסענו לא המטפחה אהכיר קצת את הטכייב. אכא טאי אמר טאנחנו צריכים אדעת אן כאנו. התאנו כמוטב קטן טקוראיים או מורז, אחר כק נסענו אמקום טקוראיים או רפיה ים ואכא טאי הראה אנו כמה קרובה העיר הערבית רפיה. מטם המטכנו אממות כעצמונה - כחיים טאי לא ראיתי כלה זכר. המון המון טתייים. אחר כק נסענו אעיר טא זוט קטיל. לז לא נחמט עיר, אכא ליה הייטוב הכי זדול וטם יש סופרמרקט, קופת חוואים ובית הספר - ליה לא כמו המרכל המסחרי אצאנו כטכונה, אכא ליה זם כסדר. יש טם לא מיני חנויות מזניבות. המטכנו אנסוע, עכברנו עוד כמה מוטכיים, ראינו אממות ורפת ואז העקנו אים. איזה ים יש אנו, אתה חייב אכא בקיל.

למה, מה עוד אני יכול אספר אק? עכסיו לא מה טאני רואה מטכייב ליה רק חול, ים אממות.

מחכה אק טכאן אכק.
אזריה

אה נצדתי... ליה, אכסטר אהיז טאכא טאי חקאני. הוא הצליח אהקים את אממות, יש או פועקים מטאלו יחד איתו את הפאפאיים אממתא כשעם הראטוניה זם אני עזרתי אקטול. איזה כיל. נכון טלו עכודה קטה אכא הרזטתי טלה טאנו. קטפנו פאפאיים, הבאנו אותם אטאמנות ארוכים ואז הפועקים אינדו אותי אמיון אותם אפי זוד. צדיק זם אראות טהם לא דפוקיים. אחר כק אורליים אותם וטאחיים אותם זם אמול. נחמט מזניב.

ליה כאילו טאני מזדל אול טא אנסיים אמריים. אקחתי איזה מייון פאפאיים הביתה. אמאן טאי אינדה אותי איק אהפריש תרומות ומעשרות. אתה יודע טאם קוטפיים מטהו מהעיל או מהממה ווקחיים את ליה הביתה, צדיק אהפריש תרומות ומעשרות? חולף מזה אכא טאי כבר מכין אממות חדטות טכיהן הוא יצד חסה אלא תועיים, ליה מטהו חדט טהאק כאן. אני לא אמדרי מכיון אכא אכא טאי אמר טהאן יטכיר אי את ליה...

נתי:
הא.

אוריה:
הא נתי. מה שאומק?

נתי:
כסדר. מה העניינים?

אוריה:
תסתק, משה מכאס. יש אי
כר מצוה קוד חודש. כבר
טאחנ העלמות. קיבאת?

נתי:
ק. אל אמה לה מכאס?

אוריה:
כי רמי הודיק אי
טהם אן באים. הוא אמר
טההורים טאן מחזדים אהציק אצוט
כזא טהם מחזדים אנטוק כדכטיים
והם מחזדים שיפאן קאינו פדנאר"ים.
אמרתי או טלה נחט אן דק. אפטר אנטוק
כספארי, וכטיט פדנארים אל נכטיים
אמרחב חוצן. הוא אמר טהוא ינסה
אסכע את אמא טאן.

נתי:
נו, אל מה הפעיה? הוא
כטא יצא ואל הם יבואן.

אוריה:
ואם אן? אן אן יכאן
אקטות כר מצוה כאי רמי. הוא הכן
דוד הכי קרוב אלי, חוז' נחק כמובן.

נתי:
אל מה אתה רוצה?

אוריה:
אמאן טאי היערה
טנעטה את הכר מצוה
כנתיבות או באסקוון ואל לא
המטפחה והחבריים טהם יבואן
כי הם אן יפחדו. מה אתה
אומר?

נתי:
השתעתי? אן אקטות כר
מצוה כזוט? איק אתה
יכאן? הזוט לה הכית טאק.

אוריה:
אכ, ככה אן כואם יבואן.
תהיה אי כר מצוה נחט
קטנה.

נתי:
אני יודע מה אקטות הזוט לה
הכית טאק. הם כריכיים
אהבין את לה טאתה רוצה
אקטות כר מצוה כמקומ
טאתה זר כו. חוז' משה
שיפטיקו אפחד ויתחילו אהאמין.

אוריה:
ומי טלה אן מסטיק או?

נתי:
אתה אן מכין. כדוק אמונה.
אתה חייב אקטות את הכר מצוה כזוט
קטיג - כי אסור אקטוב. כעל"ה כואם יתחלקו ויבואן.
אפטר אהבין את מי טמפחה, אכא אמי אתה אנה?
ונסאר כזוט קטיג, וכו האמונה טאק, אל אני הכן דוד
טאק רוצה אהיות איתך ככר מצוה כזוט קטיג
ואהרזים קצת חאק משה.

אהלן, איפה אתה?

אהלן, בדרך לשרשרת האנושית, איפה אתה?

הגעתי. אני כבר עומד בלטרון,
איפה אתם עומדים?

אנחנו ליד אשקלון. אתה חושב שזה יצליח?

בטח! תראה, יהיו מספיק אנשים והשרשרת
תגיע עד לכותל.

איך בא לי לראות את זה!

אתה תראה את זה, כי עכשיו הטלויזיה
מצלמת אותנו.

יאללה, נפגש כשזה ייגמר.

איפה?

באשקלון.

טוב, ביי.